

“De Wekker”, december 1957, 11^e jaargang, nummer 10.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

WERKPLAATS
EN
KANTOOR

WETENSCHAP
EN
KUNST

11e jaargang - december 1957 - nr. 10

De Wekker

Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij De
Rotterdamsche Droogdok Maat-
schappij N.V. en Scheepsbouw Mij-
„Nieuwe Waterweg” N.V. W.E.K.

Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

REDACTIE-ADRES: KARIMUNSTRAAT 12 - ROTTERDAM-Z.
SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

Kerstmis

December begon koud, de overgang van herfst naar winter kondigde zich aan. Het weer lokt ons 's avonds niet naar buiten, we zitten liever thuis bij de kachel, hetgeen een gelegenheid is om met elkaar een gezellige boom op te zetten, vooral om met Kerstmis onze gedachten te laten gaan over het afgelopen jaar.

Kerstmis; Vrede op aarde aan de mensen van goede wil. Vrede op aarde? Een belofte, ons bijna 2000 jaren geleden gedaan bij de geboorte van Christus. Wat is er tot nu toe terecht gekomen van die „Vrede op aarde”? Zijn we dan niet „van goede wil”? Dit zijn gedachten en onderwerpen van gesprekken, die zo in deze dagen door ons hoofd gaan.

Zeker, Kerstmis is een feest van vreugde, we kunnen ons verheugen over het naderende voorjaar, doch ook over hetgeen ons 2000 jaren geleden gezegd is. Jammer, dat dit feest bij velen ontaard is in uitsluitend lekker eten en drinken; offers aan de natuur, de geestelijke achtergrond blijft daarbij dikwijls geheel afwezig.

„Maar we zijn toch „van goede wil”, wordt er dikwijls gezegd, „wij willen vrede en geen oorlog”. Met dit laatste zijn we het allen eens. Beoefenen wij, als enkeling, in het klein — U weet, vele kleintjes maken een grote — die vredesgedachte?

Zien we naar de toestand op het ogenblik, dan lijkt het of er overal oorlog dreigt, tweederde van de mensheid lijdt nog honger, terwijl bij ons etenresten in de vuilnisbak verdwijnen of op straat gegooid worden. We willen geen oorlog, neen, maar als we naar de vechtpartijen zien die soms bij de halten van trams, bussen of treinen worden geleverd of naar het verkeer op straat, waar voetgangers, fietsers, autorijders, enz. elkaar de eerste plaats betwisten, dan geeft ons dit toch iets te denken. „Eerst ik en laat de ander dan maar.....”, schijnt veelal het parool te zijn, het woord „naasteliefde” lijkt wel uit de tijd. We zijn zo gauw geneigd te zeggen: „Ze doen dit of dat”; bedenken we daarbij wel dat „ze” een deel is van „men” en dat dit „men” eigenlijk alle mensen omvat, dus ook „ik”?

Dit zijn zo enkele losse gedachten, waarover men gedurende de Kerstdagen, zittend bij de haard, eens rustig kan mijmeren of er met anderen over van gedachten kan wisselen. Vinden wij daarbij instemming, zijn we het eens, dan geeft ons dit een prettig gevoel, dus een klein beetje geluk, hetgeen toch een doel is van het Kerstfeest: Vrede op aarde.

Hulp aan landgenoten

WAARHEEN?

in Indonesië

's-GRAVENHAGE,
Anna Paulownastraat 11
Tel. 111773 - Giro 308

Het Oosten offert wierook, goud en mirr' tot 's levens onderhoud van Hem, die neergedaald van boven, in' t arme Bethlêm ligt verschoven, Hoewel Hij alles heeft gebouwd.

Zo bezong Vondel de Wijzen, die van verre kwamen om het Kind in de Kribbe van Bethlehem te aanbidden en te huldigen met hun gaven. Straks zal het weer Kerstfeest zijn. Voor allen. Feest van de Hemelse Gave, die veler hart als een zwak antwoord daarop tot geven dringt.

Millioenen zullen blij gemaakt worden met geschenken, die de liefde vertolken, die hun wordt toegedragen. Zullen wij daarbij onze behoeftige Nederlanders in Indonesië vergeten?

Velen, zeer velen van hen verkeren in kommervolle omstandigheden!

Laat het ook voor hen straks een gelukkig Kerstfeest worden!

Dankbaar herinneren wij ons de gave, die wij in het afgelopen jaar van U mochten ontvangen.

In het vertrouwen, dat wij in Uw geest handelen, zijn wij reeds begonnen met de voorbereidingen tot het zenden van Kerstpakketten.

Naast de Nederlandse Regering zijn wij thans de enige organisatie hier te lande, die voor het lot van onze zo beproefde landgenoten in Indonesië op de bres staat. Op grond hiervan beseffen wij terdege onze grote verantwoordelijkheid.

Buiten onze Kerstacties verzenden wij regelmatig voor tienduizenden guldens aan levensmiddelen, babyvoedsel, medicamenten en kleding.

Wij verzenden nog steeds naar een 20-tal ziekenhuizen, weeshuizen, tehuizen voor ouden van dagen, jeugdehuizen, waarin Nederlanders worden verpleegd en waar in minstens 10 jaren geen vernieuwingen plaats vonden, bedlakens, kussenslopen, handdoeken, theedoeken, dekens, serviesgoederen, bestek, enz.

Tevens verlenen wij hulp bij repatriëring en betalen de overtocht naar Nederland of elders in spoedgevallen, die als regel niet op Rijksvoorschotbasis kunnen geschieden.

Dat hiervoor zeer belangrijke bedragen nodig zijn behoeft geen betoog.

Eveneens zal het U duidelijk zijn dat de verscherpte situatie in Indonesië voor ons aanleiding is onze hulp zo mogelijk te vergroten en in versneld tempo te doen plaats vinden.

Op grond van het bovenstaande menen wij nogmaals een beroep te mogen doen op Uw gevoel van naastenliefde.

Daarom ontvangt U nu reeds deze Kerstwens.

Uw tijdige bijdrage op postgiro 308 moet ons in de gelegenheid stellen aan de talrijke beden om hulp, die uit Indonesië tot ons komen, te voldoen.

Laat de helpende hand, die U richt aan een medemens in nood, Uw Kerstvreugde des te rijker maken ! Met dankbaarheid zullen wij Uw bijdrage ontvangen.

Stichting

„Hulp aan landgenoten in Indonesië“

R.D.M. 300

Op 14 dec. j.l. was het een jaar geleden dat de kiel voor het mailschip „Rotterdam“ op onze helling 7 is gelegd. Op bijgaande foto's ziet U hoe ver de bouw dit jaar gevorderd is. Er resten ons nog circa 8 maanden voordat het schip te water zal gaan. Zodra de romp voltooid is, hetgeen binnen enkele maanden het geval zal zijn, is er aan de buitenkant van die romp niet veel nieuws te zien, hoogstens zal dan de nu nog roestige romp een kleurtje van de schilders krijgen.

Des te meer echter nemen de werkzaamheden in de romp in omvang toe, het zal daar dan als in een bijenkorf zijn.

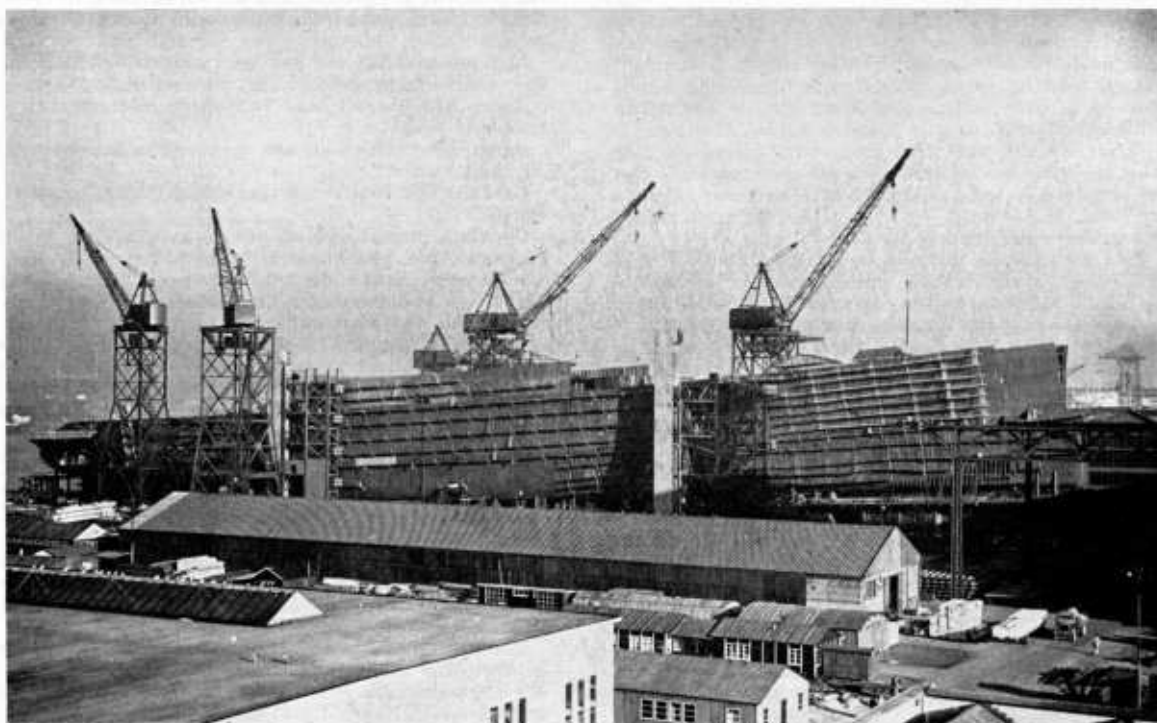
Behalve ijzerwerkers, lassers, schilders, bankwerkers en pijpfiters zal het er krioelen van werklieden, in dienst van onderaannemers, zoals isoleerders, monteurs voor de verschillende elektrische installaties en voor de luchtverversing, timmerlieden, meubelmakers, vloerleggers, enz.

Dat hiervoor een goede organisatie nodig is, om te

voorkomen dat de één de ander in de weg zit en die er voor zorgt dat de werkzaamheden op tijd gereedkomen, laat zich denken. Maar, al is die organisatie nog zo goed voorbereid, als we niet allen onze volle medewerking blijven verlenen, kan de zaak toch in het honderd lopen.

De R.D.M.-ers zullen het echter niet zo ver laten komen, want zij moeten, als het schip straks in de vaart is, vol gerechtvaardigde trots kunnen zeggen: „Aan dit grootse stuk werk heb ik ook mijn deel gehad“.

Mijn Zwanenzang

Op 2 nov. j.l. ben ik bij de Droogdok verdwenen,
Nadat ik van 16-6-'19 af op 't appél ben verschenen.
Nu wend ik mij tot de redactie om, als lid van W.E.K.,
Een woord van afscheid te mogen schrijven, na mijn vertrek.
Ik verzoek bij voorbaat, dat men niet te kritisch op mijn
[schrijven let,

't Is mogelijk, dat ik hier of daar 'n fout heb neergezet,
Want 'k was 12 jaar toen ik van school ben gegaan,
Om bij Leen Smit te leren hoe ik met 'n hamer moest slaan.
Het klinkt misschien voor de jongeren als een mop,
Dat ik drie cent per uur verdiende, precies op de kop.
Als ik van maandag tot zaterdag mijn werk had gedaan
Kon ik met 'n gulden en negentig centjes naar huis toe gaan.
Maar omdat bij mijn ouders Schraalhans keukenmeester was
Kwamen die centjes daar toch heel goed van pas.
Van een achtenveertigjarige werkweek was nog geen sprake,
Drieënveertigcentjes moesten wij er toen maken.
Zodat ik moest werken, van 's morgens zes tot 's avonds zeven.
Dus is er voor mij geen tijd om te leren overgebleven.
't Gaat er maar om, dat men wat ik schrijf kan lezen.
Als ketelmaker behoeft men geen Dr. in de letteren te wezen.
Ruim 38 jaar van mijn leven heb ik bij de Droogdok gesleten;
Ik heb in die tijd ook dikwijls in de roetmop gezeten.
Ik dacht soms, als de mensen naar mijn zwarte tronie keken,
Zou ik misschien met een neger uit de Congo worden vergeleken?
Wat heb ik in die jaren vaak lopen draven en hollen
Met 'n zak gereedschap op mijn rug, om pijpen te rollen;
Flessen met gas en zuurstof tegen dokken op dragen,
Veel jongeren zouden al gaan zweten als zij het maar zagen!
Men had mij op schepen Engels moeten horen bomen!
't Klonk of je een papagaal hoorde, die hardop zat te dromen.
Als ik zei: „I speak not English, I cannot understand you”,
Keek men mij aan of ze zeggen wilden: Loop naar
[n psychiater toe.

De woorden die ik altijd bij de hand had, waren all right en yes.
Speciaal als 'n machinist bij mij kwam met 'n glas en 'n fles.
Of nu de geveer 'n Yank was, een Noor of een Italiaan,
'k Zei „prosit”, voor ik de borrel door 't keelgat liet gaan.
Nadrukkelijk verzoek ik 't bovenstaande niet te beschouwen
Of ik verslaafd zou zijn aan 't nat dat in Schiedam wordt
[gebruikt.

Maar als mij op het karwei 'n borrel werd gepresenteerd,
Trook ik hieruit de conclusie dat mijn werk werd gewaardeerd.
Veel is er dat men in de loop der jaren vergoet.
Twee gebeurtenissen zijn er echter, die 'k heel goed nog weet.
Ik denk aan de dag, toen de Droogdok 25 jaar had bestaan
En de vele pijsjes, die er door het keelgat zijn gegaan.
Omdat het die dag koud was, 't vroom dat men 't kon horen
[kraken,

Kwam het bier als ijswater tussen onze kaken,
Toch hebben wij ons in de scheepsbouwloods goed geamuseerd,
Op pils, broodjes met vlees en op sigaren werden wij
[getraceerd.

Ook ontvingen wij 'n zakje, waar 'n schoorsteen van
[n Dockyard op stond,
Waar ieder naar gelang hij dienstjaren had, 'n extraatje in vond.
38 personen, die van de oprichting af in dienst waren geweest,
Ontvingen 'n gouden horloge met ketting, op de dag van dit feest.
Mocht men willen weten wie die 38 zouden wezen,
Kijk dan op bladz. 253 van 't gedenkboek, waar men hun
[namen kan lezen.

't Vijftig-jarig bestaan hebben wij in de Abohyal gevierd,
Die voor dit doel was ingericht en feestelijk versierd.
't Programma dat geboden werd, was wat men noemt af,
'k Denk nog aan Crochet, die verschillende dranken schonk
[uit dezelfde karaf.
Ook kregen we koffie, sigaren en cigaretten met koker, plus
[bikkeselement,

't Ligt nog vers in mijn geheugen, wij waren er over content,
Al moesten wij 't nu met 'n zakje zonder 'n schoorsteen er op,
[doen,

Hoofdzaak was voor ons wat er in zat, en dit was de poen.
Een gedenkboek, rijk aan inhoud en prachtig geïllustreerd
Werd aan een ieder, die tien dienstjaren had, gepresenteerd.
Wekelijks vooraf werd door een ieder drie cent in een potje
[gedaan

Voor een mooie gedenkplaat, die men tegen 't kantoor kan
[zien staan.

Als ik nu een blik terug werp, op de weg die ik heb afgelegd,
Is er reden om dankbaar te zijn, want 't zat mij niet slecht.
Hoewel ik mij hierover niet op de borst mag gaan slaan,
Waren het slechts 4 dagen, waarop ik wegens ziekte verstek
[moest laten gaan.
Als ik vergelijk de toestand toen ik begon met die van heden,

Dan is er heel wat verbeterd en voel ik mij tevreden.
Want ik heb ze gekend, die zestig jaar hun werk hadden verricht,
Als ze niet meer konden ging zonder meer de poort voor
[hen dicht.

Dan konden ze naar, wat men noemde, 't armbestuur gaan,
Om voor 'n emmer steenkolen en 'n homp brood in de rij te
[gaan staan.

Daarom dank ik de Directie en vadertje Staat voor mijn pensioen,
Al zal ik het daarvan niet als 'n Rockefeller kunnen doen.
Toch vertrouw ik dat ik het er mee zal kunnen kroppen,
Zodat ik mij niet in de Oostervantstraat behoef te laten stoppen.
Zeker, ik weet er zijn er die nooit zijn te voldoen,
Ook al ontvingen ze hun weekloon, in de vorm van pensioen.
Die zweren bij de landen achter het ijzeren gordijn,
Waar het, volgens hen, 'n soort Eldorado moet zijn,
Maar al is het dan mogelijk dat ik mij vergis,
De temperatuur lijkt mij daar toch iets te fris.
Al lust ik wel 'n glas wodka en 'n portie kaviaar,
Met 'n borrel ouwe klare en 'n Harderwijker doe ik het
[dan maar.

Ik sta nog lever op de Noordsingel „op het matje”,
Dan in Siberië in een Kwikmijn te sjappelen, dat vat je!
Ik hoop dat niemand zich in de voorafgaande regels vergist,
Ik ben nooit op de Noordsingel geweest, oftewel geen recidivist.
Een afscheid met veel bombarie heb ik willen vermijden;
Ik ben van nature wat bleu, noem het wat mij aangaat
[maar bescheiden.

Ik vermoed, als men over mijn goede eigenschappen aan 't
[praten was gegaan
Dat ik bij mij zelf gedacht had, waar halen ze de kletspraat
[vandaan.

Bij velen was ik aanwezig toen zij werden begraven,
In alle toespraken die ik hoorde waren het stuk voor stuk braven.
'k Dacht soms aan 'n spreekwoord, als ik er bijstond, op de
[groene zoden,

Dat luidt: Hier liegen de levenden, en hier liggen de doden.
Ik bedank de heer Dinkelaar voor 't bekende gele zakke,
Toen ik dit eens open ging peutenen, op mijn gemakke,
Vond ik daarin een bedrag van vierduizend duppies,
Ik dacht onwillekeurig aan 'n emmer die vol komt, al is
[het met druppies.

Mijn vrouw sloeg achterover bij het zien van die vier lappies,
Ik zei: „Hou je koest, wij gaan iets kopen, dan zien wij
[weer knappies.”

En hiermede nader ik het einde van mijn zwanengezang.
't Wordt ook tijd, anders zegt de redactie: het is te lang.
Maar omdat ik om zo veel plaatsruimte wel niet meer aan
[zal kloppen,

Verzoek ik beleefd, om er nog wat regels onder te mogen stoppen.
Dat de Droogdok 't met het werk steeds zal kunnen klaren,
Dat schepen bij haar gebouwd, de zeven zeeën zullen bevaren,
Dat als de „Rotterdam” straks zijn element in is gegaan,
Dat alle bladen in Nederland er vol van zullen staan,
Dat allen met ambitie hun werk zullen verrichten,
Dat ieder er van doordrongen is, dat er rechten zijn, maar
[ook plichten!

Dat als men met 'n karwei op elkaar is aangewezen,
Dat er dan nooit bij zijn die denken, laat die andere maar pezen,
Dat, als men met X of Y vriendschappelijk heeft staan praten,
Dat men dan even later niet zegt, hou die X of Y in de gaten.
Dat men gezond zijnde, nooit ziekte tracht te simuleren,
Dat men zich als kerels daarvoor steeds zal generen,
Dat de ziekenkas er is om aan zieken uitkering te verstrekken,
Dat deze er niet is om er de lijn van te lopen trekken,
Dat als de ziekenbezoeker onverwachts aan mocht komen lopen,
Dat men dan nooit, met schoenen aan, onder de wol ligt gekropen,
Dat deze mijnheer ook nooit iemand zal kunnen schaken,
Dat men bezig is om van 'n stuk helpaal kachelhout te maken.
Dat de vrouw van 'n patiënt nooit zal behoeven te zeggen:
Dat manlief naar zijn volkstuntje is, om boontjes te leggen.
Dat als de ziekenbezoeker het er niet bij zou laten zitten
Dat hij dan nooit iemand snapt, die staat te spitten.
Dat ik met bovenstaande opmerkingen niet wil beweren
Dat ik 'n heilige zou zijn, waaraan niets zou mankeren,
Dat ik echter bij mijn vertrek toch durf te verklaren
Dat ik werken nooit als straf, maar als 'n voorrecht heb mogen
[ervaren.

Dat tenslotte allen bij de Droogdok lang van 'n goede
[gezondheid mogen genieten,

Dat er elk jaar 'n flinke gratificatie over zal schieten,
Dat men steeds een zodanig loon zal kunnen verdienen,
Dat men boter op het brood kan smeren inplaats van margarine.
Dat men het bovendien kan meubileren, desnoods met spek
[of met worst,

Dat is de wens van 'n ketelmaker, op non-actief, die zich noemt:
A. v. d. Horst.

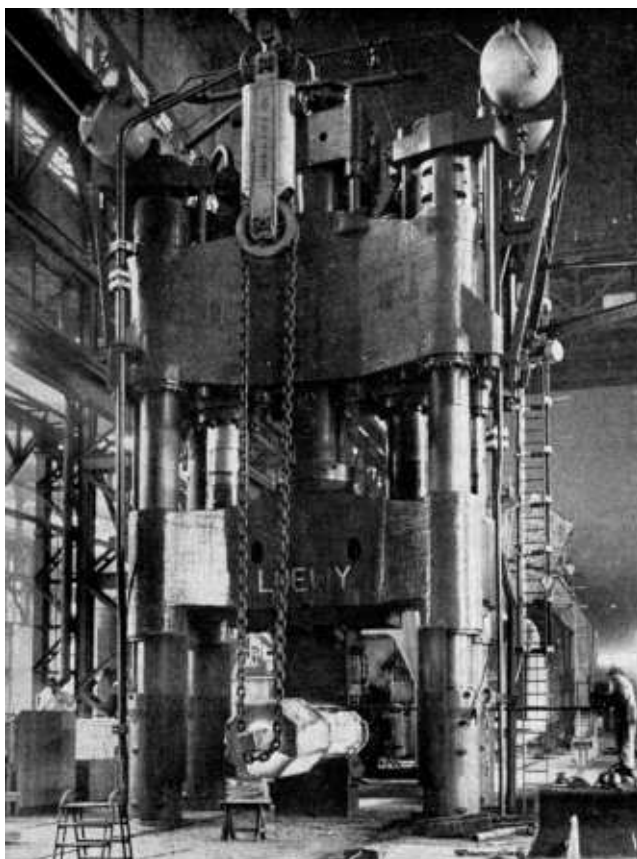

Foto 1

ONZE NIEUWE SMEEDPERS

De naam van een bedrijf wordt bij de oprichting wettelijk en letterlijk vastgelegd en maakt dienvolgorde de evolutie van het bedrijf en zelfs die van de spellingsregels niet mede. Ons bedrijf heet daarom nog steeds „De Rotterdamsche (niet -se) Droogdok Mij N.V.”

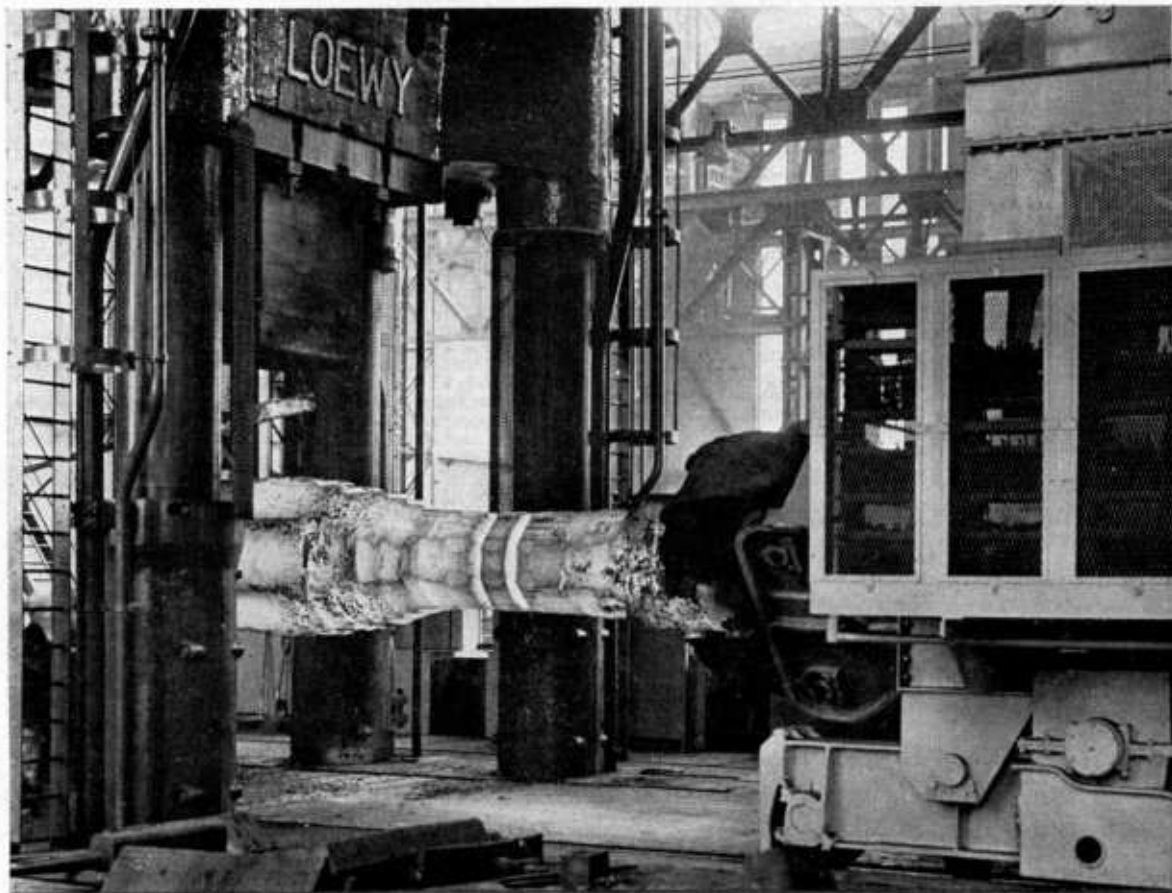
Maar ondertussen is ons gebied van werkzaamheden veel meer dan droogdokken gaan omvatten, o.a. het smeden, waar wij het nu over zullen hebben.

Wij bedoelen dan met smeden niet alleen een hulpbewerking aan onderdelen voor door ons samen te bouwen constructies, maar een hoofdbewerking aan af te leveren eenheden. Schroefassen, krukassen, roerkoningen, enz., van door ons uit ruwe ingots gesmeed staal gaan geheel afgewerkt de poort uit.

Dit is niet van vandaag of gisteren, want reeds bijna 20 jaar geleden kwam onze eerste smeedpers in bedrijf, die een drukkracht kan uitoefenen van 3300 ton.

Behalve deze door Schloemann geleverde pers hebben wij voor onszelf nog een kleinere, 600 tons pers ontworpen en gebouwd. Met deze outillage, toen al de grootste van Nederland, hebben wij in de loop der jaren heel wat geproduceerd. Maar daarover willen wij het nu feitelijk niet hebben. Het gaat nu om de uitbreiding die juist voltooid is. Een derde smeedpers met een maximum drukkracht van 6000 ton, door Loewy geleverd, is de smederij komen versterken, die hiermede verreweg het grootste vermogen van ons land heeft gekregen.

Foto 2

Met zo'n persinstallatie kunnen wij smeden.

Wat is smeden eigenlijk?

Materiaal (gewoonlijk staal) dat tot ongeveer 1200° C. verwarmd is, en dan in plastische toestand verkeert, wordt door slaan of drukken vervormd tot het gewenste model. Voor grote werkstukken geeft men om allerlei redenen algemeen de voorkeur aan drukken.

Een uitbreiding van perscapaciteit brengt vanzelf een uitbreiding van ovens, kranen, werk- en opslagruimte mede, d.w.z. een uitbreiding van de hal, die wel 2 maal zo groot moest worden. Ook de pompen, die het perswater onder druk brengen, met alles wat erbij komt, vragen een vergroting van de machinekamer.

De drukkracht wordt n.l. bij onze persen uitgeoefend door waterdruk op plunjers. Deze waterdruk bedraagt maximum 500 atmosfeer, d.w.z. de druk van een waterkolom van 5 km hoogte (hoger dan de Mont Blanc). Natuurlijk is het onzinnig zo'n hoge watertoren bij de smederij te plaatsen, dus wordt het water onder druk gehouden, door een luchtdrukkussen, in betrekkelijk kleine drukvaten. Een stel electrisch gedreven pompen houdt het waterniveau in de drukvaten op peil en pompen dus naarmate de smeedpersen water onttrekken. Het water dient feitelijk slechts als overbrenger van het vermogen van de electromotoren naar de persen. Het totale pompvermogen bedraagt 3090 pk, waarin echter de gewenste reserve begrepen is. Hierdoor kunnen wij dus met onze nieuwe pers 6000 ton kracht uitoefenen.

Hoeveel is eigenlijk 6000 ton?

Dat is een kracht, gelijk aan het gewicht van 6000 m³ water of van rond 80.000 mensen. Wij zouden de gehele bevolking van Dordrecht met deze perskracht kunnen optillen.

Zo'n smeedstuk onder de pers heeft dus heel wat te verduren.

Omdat wij niet altijd de maximum kracht van onze 6000 tons pers nodig hebben kan deze op verschillende waarden ingesteld worden. Ten eerste door 1, 2 of 3 plunjers te gebruiken. Ten tweede door de waterdruk bij de pers op 2 verschillende waarden (300 of 500 atm.) te brengen. Moeten wij sterker persen dan worden multiplicateurs ingeschakeld, die elk bestaan uit 2 tegen elkaar werkende plunjers van ongelijke dikte.

Op de grote plunjer wordt de druk van 300 atm. uitgeoefend, waardoor de kleine plunjer een druk van 500 atm. afgeeft. De beide multiplicateurs maken afwisselend een slag; wanneer de eerste aan het einde van de slag is neemt de tweede het werk over en omgekeerd.

De plunjers van de pers werken in cilinders, die zich in de bovenbrug van de pers bevinden, zie foto 1, en zijn aan de onderzijde verbonden met de beweegbare brug die langs de kolommen geleid wordt en waaraan het uitwisselbare smeedzadel bevestigd wordt. Om de beweegbare brug met het smeedzadel weer omhoog te brengen zijn kleinere terugdrukplunjers aanwezig.

De besturing van de pers geschiedt vanaf de commandolessenaar. Omdat de krachten, nodig voor het openen of sluiten van de onder de hoge waterdruk staande waterafsluiters te groot zijn om dit met de hand te doen, geschiedt dit door waterdruk op hulpzuigers. Deze hulpdruk wordt door handles op de commandolessenaar geregeld.

Er zit natuurlijk nog meer aan zo'n pers. Zo is er een horizontaal beweegbare vloer, tafel geheten. Het werkstuk, na in een oven verhit te zijn, wordt door hijskranen aangevoerd en op het smeedzadel van de perstafel gelegd. Deze wordt dan met het werkstuk onder de reeds genoemde beweegbare brug met bovensmeedzadel geschoven, waarna het werkstuk de smeedbewerking ondergaat. Kranen blijven nodig om het werkstuk heen en weer te schuiven en te draaien, zodat elk plekje ervan de gewenste kneding kan ondergaan.

Opdat de kraandrijvers het werkstuk goed kunnen zien, worden de kranen van de grond af bediend. Op foto 1 kunt U, links naast de pers, de commandolessenaar

van de persdrijvers en één van de twee bedieningslessenaars van de kraandrijvers zien.

In vele gevallen wordt het werk van één der kranen overgenomen door een manipulator. Dit is een zware wagen op rails die in een sterke klauw een eind van het werkstuk draagt, (zie foto 2). Daar de klauw op en neer beweegbaar en draaibaar is en de wagen verrijdbaar, kan de manipulator het werkstuk in elke gewenste stand brengen.

Om nog een indruk te geven van de grootte van deze pers vermelden wij nog dat de totale hoogte boven de vloer 12 meter en onder de vloer 5 meter bedraagt en het eigen gewicht ongeveer 1200 ton is; de betonfundatie zelf weegt 3000 ton en deze staat op 72 heipalen.

EERSTE CULTURELE AVOND

Op 16 oktober werd de eerste van de serie culturele avonden in Ons Huis gehouden. Er was die avond geen plaats onbezet. De voorzitter, die deze avond opende, deelde mede, dat voor deze serie meer dan 100 aanvragen moesten worden afgewezen. Het stelde hem zeer tevreden dat de culturele avonden zo zeer in de smaak van de leden vallen.

Deze eerste avond werd verzorgd door de toneelclub W.E.K. Door ziekte was mevr. Van Dalen-Beglinger verhinderd haar rol van Beatrix Neale te spelen. Mevr. De Jong werd bereid gevonden deze rol over te nemen. Daar zij slechts 2 dagen tijd had zich hierop voor te bereiden vroeg de voorzitter ons hiermede wel rekening te houden.

Daarna ging het doek open voor de FATALE DRUPPELS, een toneelspel in drie bedrijven van Arnold Ridley. Wat hebben we daarvan genoten! Het was een gezellig Engels toneelspel, waarin leuke typen voorkwamen, die stuk voor stuk uitstekend gespeeld werden. Ik moet werkelijk even in gedachten terug om me te herinneren dat W.E.K. ooit met zo'n mooi stuk en zo'n keurige bezetting is gekomen; elke rol was de spelers aan het lijf gegoten. De keukenmeid speelde even natuurlijk als de oude mopperende generaal; de hotelportier-huisknecht net zo mooi als de hoteleigenaar, enz. Ik waag mij ditmaal niet aan een rollenbespreking, uit vrees dat ik iemand te kort zou doen. Zelfs aan het spel van mevr. De Jong was, gezien haar korte voorbereiding, niets merkbaar. Regisseur en spelers, dank voor de mooie en gave vertolking! Het was af!

Opmerker

HOLIDAY ON ICE

Toen wij van de ijsrevue „Holiday on Ice" zaten te genieten, was de kopij voor deze Wekker reeds verzonden naar de drukkerij. Toch gaf onze redacteur mij nog gelegenheid deze kleine opmerking te plaatsen.

Deze geldt het hoofdbestuur van onze W.E.K., want zij heeft reeds gedurende maanden deze enorme avond voorbereid, daarmede een geweldige verantwoordelijkheid op zich nemende.

Maar het resultaat was verbluffend; de avond die zij ons aanbood was prachtig, meer dan af!

Onze grote dank hiervoor.

Een enthousiaste toeschouwer

Aan alle leden van W.E.K.

prettige feestdagen

en een

voorspoedig 1958!

Sint Nicolaasfeest 1957

De toneelclub W.E.K., de band Melodie & Rhythme plus de hoofdfiguren van het feest moesten vijf maal optreden voor onze kinderen: 3 maal in Ons Huis, 1 maal in Arcade en 1 maal in Courzand. Wat waren ze opgetogen bij het verschijnen van de Goede Sint met z'n zwarte knecht! Er waren gelukkig zeer weinig bange kleintjes. Ook niet als zwarte Piet hen kwam ophalen om voor Sinterklaas een liedje te zingen. Melodie & Rhythme begeleidde de Sinterklaasliedjes.

Verder verleende de Toneelclub W.E.K. haar medewerking aan deze kinderfeesten. Zij voerde een prachtig sprookje op: De Kristallen Bol. Wat hebben de kinderen (en ook de grote mensen) heerlijk genoten toen ze de sprookjes-figuren, soldaten, die door de goede boskabouter in prinses werden veranderd, een echte prinses, die kon toveren en de hofdames, in levenden lijve op het toneel zagen. Een echte koning, die geen kroon droeg (bestedingsbeperking?) die boos was op z'n dochter, omdat hij niet wilde dat ze toverde! Wat hebben ze gelachen, toen die betoverde appels de neus zo groot maakten. Allen waren blij toen de stoute prinses met zo'n lange neus gestraft werd. Eerst toen bekende zij openlijk de tovermantel, de toverbeurs en de toverfluit van de soldaten te hebben gestolen. Toen had ze spijt en zij beloofde haar vader, de koning, nooit meer te zullen toveren. Het was een keurig gespeeld sprookje dat allen bevredigde.

Opmerker

Sint Nicolaas bij onze kinderen in de kleuterschool.

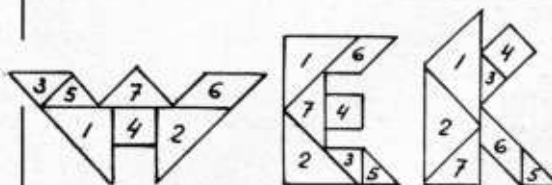

Ook de bewoners van de D. C. Eendert Jr. Stichting werden niet door St. Nicolaas vergeten.

Sint Nicolaas in „Ons Huis”.
De Sint laat één van onze kinderen een liedje zingen.

OPLOSSING RODE KRUIS LETTER PUZZLE

(zie ons nummer van september j.l.)

Slechts twee oplossingen kwamen bij ons binnen. We hebben ze doorgezonden aan het Rode Kruis. Onder de prijswinnaars was geen W.E.K.-lid vertegenwoordigd.

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secretariaat: M. P. v. d. Borden, Kortebankstraat 37, Rotterdam

Onze 2e serie culturele avonden in Ons Huis zal worden gehouden op:

- 12 febr. **Pierre Palla**
Wim Verhagen
met voordracht en muziek over Mozart
Jetty Cantor
Holl. en Weense liedjes en conference
Herman Emmink
zang o.a. met Mozart aria's
Jan Boots
conference en leiding Hersengymnastiek
- 12 maart **Marisa Mari** houdt een lezing over de opera La Bohème. Dit diep-menselijke verhaal wordt door haar op een buitengewoon suggestieve wijze verteld en elke scene wordt door haar muzikaal geïllustreerd.
- 16 april **Toneelvoorstelling**, verzorgd door de toneelgroep W.E.K.

De prijs voor een abonnement op deze drie culturele avonden bedraagt f 1,20.

De abonnementen zijn, voor zover beschikbaar, op vertoon van het bewijs van lidmaatschap in schafttijd (12 uur 30 tot 13 uur) verkrijgbaar aan het loket van de loonafdeling en in het schaftlokaal N.W. van 13 tot en met 17 januari en op 20 januari. Op 20 januari hebben de leden, die de kaarten door nachtwerk niet eerder konden afhalen, voorrang.

ONZE CLUBS:

Toneelgroep	Maandag 20 uur Huize Kooyman, Eendrachtsweg 19
Klaverjasclub N.W.	Maandag 20 uur Clublokaal Beatrix, Schiedam
Zwem- en Poloclub	Maandag 18 u. 30 — 19 u. 15 voor kinderen 19 u. 15 — 20 u. voor ouderen Oostelijk Zwembad
Amusementsorkest	Dinsdag 20 uur Feestgebouw Courzand
Club voor technisch Engels	Woensdag en donderdag 17-18 uur Leslokaal R.D.M.
Biljartclub	Woensdag 20 uur Café Pierot, Nieuwe Binnenweg 298
Fotoclub	Donderdag 20 uur Openbare School, Vestastraat 15
Klaverjasclub R.D.M.	Donderdag 20 uur Feestgebouw Courzand
Bridgeclub	Vrijdag 20 uur Bridgecentrum, Mariniersweg 26
Schildersclub	Zaterdag 12 uur Leslokaal R.D.M.
Turnclub	Zaterdag 12 uur 30 Gymnastieklokaal Letostraat
Modelbouwclub	Zaterdag 12 uur Werkplaats Leerschool
Wandelsportclub	Secr. de heer G. A. Smit, Langenhorst 14b, Rotterdam
Hengelaarsclub	Secr. de heer J. Christen Lekstraat 60b, Schiedam
Reisclub	Secr. de heer J. v. d. Steen, Siraahstraat 13, Rotterdam.

REIZEN

De feestelijke jaarvergadering, die door omstandigheden op 2 november j.l. niet kon doorgaan, wilden wij nu houden op zaterdag 11 januari 1958 in de kleine zaal van gebouw Courzand, aangevang 7 uur n.m. Zoals bekend willen wij aan deze vergadering een enigszins feestelijk karakter geven ter gelegenheid van ons 10-jarig bestaan. Wij verwachten die avond al onze leden met hun dames. Voor de leden wonende in Schiedam, Rotterdam-W. en Rotterdam-Z. vertrekt een E.V.A.G.-bus van Schiedams Postkantoor om 6 uur, van Schiedamsweg, hoek Spanjaardstraat om 6 uur 15, van Rochussenstraat (G.E.B.-gebouw) 12 6 uur 20, van Dorpsweg, hoek Wolphaertsbocht om 6 uur 30 en van Dorpsweg hoek Oldegaarde om 6 uur 35. Zorgt allen op tijd aanwezig te zijn, want eerst worden er enige reizen besproken voor het komende seizoen. Wat er dan gebeurt blijft een ? tot 11 januari. Komt allen; wij beloven U een prettige avond.

Veel geluk en voorspoed.

Wij wensen het hoofdbestuur, de besturen der diverse clubs en onze leden een gelukkig en rijk gezegend 1958 toe in hun gezin en in de clubs.

Bestuur Reisclub

Vervolg en slot van de „VIJF-DAAGSE“

Donderdag 18 juli. Gelukkig is de heer De Koning weer bij ons en, omdat we laat ontbeten, gingen velen van ons het dorp in om iets te kopen waar het 's avonds te laat voor was; één en ander ging dan in de koffer voor „thuis“. We genoten van de heerlijke morgenlucht die gemengd was met iets van koelen. Na het ontbijt, dat vlot verliep, reed de Blauwe Engel voor. Frans zei, tijdens zijn morgengroet, dat we het vandaag kalm aan zouden doen en we zo'n 60 km in de buurt van Wintersberg zouden blijven. De heer v. d. Steen gaf de jonge garde een pluim, omdat ze de bus zo netjes hadden schoongemaakt.

We gingen nu de omgeving een beetje kennen en we genoten nog van de vorige dag, we bewonderden de omgeving met de prachtige natuur. Zo zagen we de bergen van vele kanten, doch al dit moois is te veel om te beschrijven. Onze bus reed weer door de streek waar de winterspelen van december tot maart worden gehouden. Bij de springschans zag men, met wat fantasie, de sneeuw op de bergen en in de dalen en overal mensen volop genietend van de wintersport. Zelfs de Amerikanen en de Engelsen hebben hier een bivak opgeslagen.

In Attenberg, na de haarspeldbochten, bezochten we de toren en kochten we wat souvenirs. Hoog op het torentje staande zagen we het mooiste plekje van Wintersberg en hadden we een prachtig uitzicht op bergen, ravijnen en dalen. In een bosje werd het begin van de rivier de Lenne bezocht. Uit de bron aldaar kwam wat water. Dit was het begin van de 128 km lange, door zijrivieren versterkte stroom.

Daar het somber weer was zijn we maar gaan koffiedrinken, de chauffeur moest toch ook zijn rust hebben, het weer liet dat wel toe. Ondanks het slechte weer konden we toch van de bergen genieten, die nu niet straalden in de zon, maar met nevelsluiers omhangen waren. Met veel zang en het bekende refrein op de wijs van „Daar komen de Schutters“, gezongen door de heer v. d. Horst, zagen we de bergen, waarop verschillende soorten groente gekweekt worden, snel langs ons heen glijden. We bezochten ook nog de Grafschaffenkeller en hadden daar uitzicht op de „duizend bergen“. Heel klein zijn de wegen vanaf die hoogte gezien, de auto's net speelgoed. De jonge wijn werd hier voorzichtig gedronken, want één glas is goed, maar vier glazen slecht.

De tocht was kort, doch zeer mooi. Ze ging door bossen van sparrebomen, waarvan de rechte stammen je schijnbaar staan aan te kijken, als bedekt met een groene sluier.

Weer bij onze gastvrouw aangeland zijnde smaakte daar de Wiener Schnitzel heerlijk. Ook het afscheidsfeestje daar is keurig verlopen. De heer v. d. Horst en enige leden zongen, ieder op zijn beurt, een aardig liedje, waarbij Frans de mondharmonica bespeelde. Zodoende eindigde deze laatste avond tot ons aller genoegen en gingen we vroeg naar bed, want morgen stond de 375 km naar huis voor de deur.

Vrijdag 19 juli. Het afscheid van onze gastvrouw uit Hotel Brinkman in de Mauptstrasse te Wintersberg was zeer hartelijk. We moesten echter weg, dus stapten we maar in onze Blauwe Engel, die ons vlug uit Duitsland zou voeren. Onze reisgenoten zaten alweer te praten over de vakantie van het volgende jaar, waarbij de leden van ons bestuur beloofden al het mogelijke te doen. Na nog even herinnerd te zijn aan de bergen en dalen gaf de chauffeur steeds meer gas teneinde ca. 19 uur in Leersum te zijn, zodat we snel door de streek van de zware industrie reden. Stil zijn nu de reizigers en geen wonder, nu we van al dat moois dat we gezien hadden afscheid namen.

Onder het rijden deed Piet verslag van het zaklopen. Na Plettenberg, waar we even koffie dronken, ging het weer verder. We zagen nog steeds de rivier de Lenne. Bij Altena en Hagen zagen we veel hoge flatgebouwen. Daarna snel naar Bochem, waar de dames even winkelden. En de mannen? Och, dat viel tegen, hoor! De heren gingen met de dames naar het grote warenhuis Wertheim. Wat was dat uurtje vlug om, dames, doch de ossenstaartsoep daar smaakte lekker! Toen alles weer present was bracht de bus ons langs de Roer naar Wezel, waar we de grens en de douane passeerden. „Niets aan te geven?” „Neen!”

In Leersum hebben we weer heerlijk Hollands gegeten, waarbij de heer v. d. Steen en de chauffeur een goed woordje ten beste gaven. Ook Piet liet horen dat de gehele familie zeer tevreden was over deze 5-daagse reis.

Aan het bestuur van de reisclub W.E.K. komt alle eer en lof toe; de voorbereiding voor zo'n reis van 1300 km die zo vlot, soepel en heel gezellig verliep, is niet zo eenvoudig. Ook de chauffeur, die gedurende 5 dagen ons uitstekende diensten heeft verleend, verdient onze dank. De 48 reizigers zullen met veel genoegen op deze onvergetelijke vakantie reis in Duitsland terugzien.

J. S.

FOTOCUB

Het bestuur en de leden van de Fotoclub wensen U prettige feestdagen en een voorspoedig nieuwjaar.

B.

DANKBETUIGINGEN

Langs deze weg betuig ik van harte mijn dank, ook namens mijn vrouw, aan het bestuur en de leden van W.E.K., voor de heerlijke schaal met fruit die ik tijdens mijn ziekzijn heb ontvangen.

J. Euser

Voor de bewijzen van deelneming, tijdens de ziekte en bij het overlijden van mijn geliefde echtgenoot ontvangen, betuig ik de directie, de chefs, de collega's en vele vrienden van harte mijn dank.

Mevr. Hille-De Groot

derbrekingen, werkzaam bij de R.D.M.

Op 30 nov. '57 ging de heer

J. AALBERS,
boksjuwer, geboren 28 april 1891 en wonende Eibergenstraat 1 te Pernis, met pensioen. Hij was van 1909 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam bij de R.D.M.

Afscheid J. Aalbers, sjouwer.

Afscheid P. den Hartog, kraanmach.
(Zie ons vorige nummer).

RECTIFICATIE :

Artikel „Huisbrand en de Beurs” in ons oktobernummer.

Keuze 3.

Dit moet worden :

16 hl 1e kwal. Holl. anthraciet leveren 8.736.000 cal. voor f 200,—.

IN MEMORIAM

Op 1 december 1957 overleed de heer

G. STRUIJS,

klinker, geboren 20 augustus 1893 en gewoond hebbende Rozenlaan 44 te Vlaardinger-Ambacht. Hij was van 22 september 1924 af werkzaam bij de R.D.M.

Op 2 december 1957 overleed de heer

L. BOTH,

mach.bewerker, geboren 31 oktober 1907 en gewoond hebbende Zuidelijke Achterweg 3 te Nieuwe Tonge. Hij was van 19 maart 1957 af werkzaam bij de R.D.M.

Dat zij rusten in vrede.